

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Petru Ursache,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 20 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2013, declarat de avocatul Valentin Ganea, în numele inculpatului

*Cioran Ruslan Petru, născut la
01 aprilie 1984, originar din r-nul Strășeni, s.
Pănășești, domiciliat în s. Boiohani, r-nul Orhei,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 06 iunie – 20 decembrie 2012,
în instanța de apel: 15 ianuarie – 11 februarie 2013,
în instanța de recurs: 16 aprilie - 15 mai 2013.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 20 decembrie 2012, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Cioran Ruslan a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. b) d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate de angajare la muncă și de a conduce colective de muncă pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd cu 20 decembrie 2012.

Acțiunile civile ale părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ion au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că în luna noiembrie 2008, aflîndu-se în or. Strășeni, urmînd scopul traficului de ființe umane peste hotarele R. Moldova, în scopul de exploatare prin muncă și servicii forțate, împreună și prin înțelegerea prealabilă cu alte persoane, în privința cărora procedura penală este disjunsă, prin

abuz de poziție de vulnerabilitate, profitând de situația materială grea a părților vătămate, inculpatul Cioran Ruslan i-a recrutat pe Muravschi S. și Botoșan I., cu consimțământul acestora, prin înșelăciune, că v-or fi angajați la un lucru bine plătit, adică la curățitul livezilor, a organizat transportarea lor, prin perfectarea pașapoartelor și procurarea biletelor în Federația Rusă, regiunea Belgorod.

Ajungând la locul destinației, Muravschi S. și Botoșanu I. au fost întâlniți de persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, care le-au confiscat actele de identitate și i-au fost adăpostiți timp de 3 luni, fiind impuși să lucreze forțat la curățitul viilor, nefiindu-le achitate sumele bănești pentru munca prestată, aflându-se în condiții similare sclaviei, fiind alimentați cu hrană proastă.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, ca traficul de ființe umane, prin recrutarea și transportarea, împreună cu alte persoane, a două persoane, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate, în condiții similare sclaviei, prin confiscarea documentelor, prin înșelăciune și folosindu-se de starea lor financiară vulnerabilă.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, că în ședința de judecată inculpatul a recunoscut vina și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, și nu solicită administrarea de noi probe, că pe caz nu au survenit consecințe grave, de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, de contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii săvârșite, că inculpatul nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, este tânăr, are la întreținere trei copii minori, inclusiv unul invalid de gradul unu, a încheiat cu procurorul un acord de recunoaștere a vinovăției, se câiește sincer de cele săvârșite și a considerat necesar: *„de a aplica prevederile art. 79 C P, micșorînd cu 1/3 pedeapsa minimă după aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) CPPenală”*.

3. Procurorul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 10 ani închisoare.

Apelantul a indicat că instanța de fond corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului, însă i-a aplicat o pedeapsă prea blîndă, întrucît nu corespunde gradului prejudiciabil al faptei săvârșite. O asemenea pedeapsă nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale, adică la corectarea și reeducare inculpatului, precum și curmarea și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

3.1. A declarat apel și avocatul Ganea Valentin, în care a cerut casarea sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care, în baza art. 79 Cod penal, să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă.

Apelantul a invocat că inculpatul a recunoscut vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, sincer s-a căit de cele comise, a acceptat încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

Totodată, la individualizarea și stabilirea categoriei pedepsei, instanța n-a ținut cont că condamnatul este unicul întreținător al familiei alcătuită din 4 persoane,

inclusiv 3 copii din care unul este invalid de gradul unu, de acțiunile lui reale săvârșite în timpul infracțiunii și comportamentul acestuia după săvârșirea infracțiunii și i-a aplicat o pedeapsa neechitabilă, ceea ce contravine prevederilor art.75 al Cod penal.

La aplicarea pedepsei instanța a subapreciat circumstanțele excepționale ale cazului, de rolul inculpatului, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de toate circumstanțele care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a condamnatului la descoperirea infracțiunii săvârșite în grup și n-a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă nonprivativă de libertate, fapt ce contravine prevederilor art. 79 Cod penal.

La aplicarea art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța, reducând cu 1/3 din pedeapsa minimă de închisoare (7 ani) și aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, micșorând cu 1/3 pedeapsa minimă, a comis o eroare de calcul stabilind termenul de închisoare de 3 ani și 6 luni, însă corect în urma calculelor efectuate de apărare în urma aplicărilor prevederilor sus menționate termenul de închisoare trebuia să fie de 3 ani, 1 lună și 11 zile.

3.2. La fel a declarat apel și inculpatul, în care a solicitat rejudecarea cauzei și aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate.

Apelantul a menționat că întreține trei copii minori, unul fiind invalid de grupa 1 și situația familială este grea.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2013, apelurile inculpatului și avocatului au fost respinse ca nefondate.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința în latura pedepsei și pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Cioran R Ruslan a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat, însă la stabilirea pedepsei instanța de fond urma să țină cont și de faptul că inculpatul a comisă o infracțiune ce face parte din categoria celor deosebit de grave. Circumstanțele stabilite de instanța de fond ca fiind excepționale, instanța de apel le-a considerat drept circumstanțe atenuante.

Tot odată, instanța de apel a luat în considerare că, potrivit prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Astfel, limita maximă a pedepsei cu închisoare aplicabilă în cazul dat constituie 10 ani închisoare și limita minimă 4 ani și 8 luni închisoare.

Instanța a menționat că argumentele invocate în apelurile declarate de inculpat și avocat nu pot servi drept temei de admitere a cererilor de apel, motiv pentru care acestea urmează a fi respinse ca nefondate.

5. Avocatul Ganea Valentin a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul: *„să fie achitat cu dispunerea încetării procesului penal, iar în cazul când*

instanța de recurs va menține cererea inculpatului prin care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, prin aplicarea art. 79 CP, sa-i fie stabilită o pedeapsă de o altă categorie fără privarea de dreptul de libertate”.

Apelantul a invocat că:

a) instanța de fond și de apel nu au reținut faptul că acțiunile săvârșite de inculpat nu întrunesc elementele infracțiunii pentru care a fost condamnat, că între angajații părțile vătămate și angajator existau relații contractuale de muncă, legal încheiate în baza negocierilor. În cadrul urmăririi penale n-a fost stabilit timpul comiterii așa zisei infracțiuni, deoarece în ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 02.05.2012 este indicat că fapta s-ar fi produs la sfârșitul lunii noiembrie 2009, în ordonanța de punere sub învinuire este indicat timpul comiterii faptei în luna noiembrie 2008, deferă timpul săvârșirii faptei și în procesele verbale de audiere a părților vătămate, inculpatului. Nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul examinării cauzei n-au fost efectuate adresări prin comisie rogatorie (demersul apărării în instanța de apel a fost respins) pentru a controla veridicitatea declarațiilor depuse de părțile vătămate și acumularea probelor pe dosar. Pozițiile părților vătămate și a martorului Pleșca S. care a mărturisit că a auzit câte ceva, trebuiau de instanțe apreciate critic. Semnăturile din procesele verbale de ridicare și examinare a obiectului din 18.05.2012 cu privire la examinarea pașaportului părții vătămate Botoșanu Ivan și din procesul verbal de audiere a martorului Botoșanu I. din 14.05.2012 și din 24.05.2012 sunt falsificate și nu aparțin lui Botoșanu I. și nu pot servi ca probe. La fel sunt falsificate și semnăturile lui Muravschi S. din procesul verbal de ridicare și examinare a obiectului din 10.05.2012 și nu poate servi ca probă. Pe dosar nu sunt probe ce ar confirma vinovăția inculpatului Cioran R. în săvârșirea infracțiunii imputate, iar învinuirea și acuzarea lui a fost construită pe recunoașterea vinovăției sale.

b) La individualizarea și aplicarea pedepsei instanțele nu au ținut cont că învinuirea și acuzarea s-a bazat pe recunoașterea de către inculpat a vinovăției privind săvârșirea infracțiunii imputate, că inculpatul este unicul întreținător al familiei alcătuită din 4 persoane, inclusiv 3 copii, dintre care unul este invalid de gr. I, nu au ținut cont de toate circumstanțele care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei și, subapreciindu-le, nu au aplicat prevederile alin. (1) art. 79 Cod penal și nu i-au stabilit inculpatului o pedeapsă mai blândă, de altă categorie, ne legată de privarea de libertate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile: „art. 427 al. 8 și 10 CPP”.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 8), alin. (2) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și cea de apel, inclusiv și în temeiul, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Însă, în recursul ordinar pot fi invocate doar acele temeiuri, care au fost invocate și în apel.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele indicate în recurs și reproduse la pct. 5 lit. **a)** din prezenta decizie, că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii

incriminate nu a fost dovedită în instanțele judecătorești, iar în acțiunile lui lipsesc elementele crimei pentru care a fost condamnat, se reține că aceste motive nu au fost invocate și în apel (*pct. 3.1, 3.2 și 5 din prezenta decizie*).

Rezultă, că recursul nominalizat, în raport cu argumentele menționate, nu are nici un suport legal.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10), alin. (2) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, care au fost comise în instanța de apel, inclusiv și în temeiul, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu argumentele invocate în recursul ordinar, reproduse la lit. **b)** pct. **5** din prezenta decizie, se atestă că, în corespundere cu împrejurările de fapt și de drept menționate în partea descriptivă a deciziei recurate, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont cu strictețe de prevederile art. 6, 7, 61 și 75 Cod penal, cât și cele ale art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform căroră, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Dacă, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a indicat că judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Limita minimă a sancțiunii stipulate în art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal este de 7 ani închisoare.

Prin urmare, instanța de apel, reducând această limită cu 1/3 și corectând eroarea comisă de instanța de fond în acest sens, în mod legal a aplicat inculpatului pedeapsa de 4 ani și 8 luni închisoare (*pct. 1 și 4 din prezenta decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse la lit. **b)** pct. **5** prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Astfel, activitatea instanței de judecată privind doar aprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv ce țin de latura pedepsei penale, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată condamnatului în limitele prevăzute de lege.

Circumstanțele expuse atestă astfel, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate, iar recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, dat fiind că recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Valentin Ganea împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 20 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2013, în privința inculpatului Cioran Ruslan Petru, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 29 mai 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Petru Ursache,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 20 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2013, declarat de avocatul Valentin Ganea în numele inculpatului

Cioran Ruslan Petru, născut la 01 aprilie 1984, originar din r-nul Strășeni, s. Pănășești, domiciliat în s. Boiohani, r-nul Orhei, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond: 06 iunie – 20 decembrie 2012,
în instanța de apel: 15 ianuarie – 11 februarie 2013,
în instanța de recurs: 16 aprilie - 15 mai 2013.

Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Valentin Ganea împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 20 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2013, în privința inculpatului Cioran Ruslan Petru, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 29 mai 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco